



Kiekvienas vaikas – mūsų šviesa

Laima Sirutytė

Klaipėdos miesto mokyklų logopedų ir specialiųjų
pedagogų metodinio būrelio pirmininkė, Prano
Mašiotų progimnazijos logopedė/specialioji
pedagogė



Parengė Austėja Kavoliūtė

Specialieji ugdymosi poreikiai – norėčiau atsakyti labai paprastais žodžiais, tiesiog vaikui reikia papildomos pagalbos, pritaikymo ar specialių metodų, kad jis galėtų sėkmingai mokytis ir dalyvauti ugdymo procese. Pats įvardijimas „specialieji ugdymosi poreikiai“ man nelabai priimtinas. Naujos įstatyminės tvarkos įneša naujų terminų, sąvokų, tačiau vaiko ugdymosi sunkumai nuo to nei padidėja, nei sumažėja. Kiekvienas iš mūsų turime individualius poreikius, tad pirma noriu matyti vaiką kaip asmenybę.

Dirbdama su kiekvienu vaiku stengiuosi pirmiausia pažinti vaiką, atrasti ir įsivardinti jo ugdymosi sunkumus bei stiprybes. Toliau vyksta kryptingas, sistemingas darbas įveikiant sunkumus. Svarbu suprasti vaiko gebėjimus ir nereikalauti neadekvačių dalykų. Šiems vaikams sunku atrasti veiklas, kuriose galėtų patirti sėkmę, laimėti prizines vietas ar dalyvauti olimpiadose. Todėl stengiuosi pati organizuoti ar dalyvauti kitų organizuojamuose renginiuose, projektuose. Vaikams tai teikia daug džiaugsmo ir pasitikėjimo.



Kiekvieno specialiųjų ugdymosi poreikių turinčio vaiko kognityviniai gebėjimai išsivystę netolygiai, todėl itin svarbu aiškos taisyklės, individualizuotos užduotys bei vertinimas, darbo tempo pritaikymas. Dažnu atveju reikalingos ir sensorinės pertraukos.

Jiems labiausiai reikia supratimo, kantrybės ir saugios aplinkos. Taip pat aiškių, realistiškų lūkesčių, nuoseklumo, palaikymo bei galimybių patirti sėkmę. Kai vaikas mato, kad jo pastangos vertinamos, o skirtumai priimami, jo savivertė natūraliai auga.

Kalbant apie specialiųjų ugdymosi poreikių turinčius mokinius, svarbu ne tik vieno žmogaus indėlis į vaiko tobulėjimą, bet ir visos mokyklos bendruomenės komandiškumo kūrimas. Bendradarbiavimas su mokytojais, tėvais, specialistais vyksta nuolat ir sistemingai. Dalijamės informacija apie vaiko pasiekimus, tariamės dėl pagalbos formų. Mano pagalba dažniau vyksta dirbant mano kabinete, tuomet su klasės mokytoja aptariame veiklas, užduotis, po pamokos analizuojame kaip mus sekėsi. Daug klausimų ir sudėtingų situacijų analizuojame Vaiko gerovės komisijoje.



Tėvai turi galimybę aptarti vaiko ugdymą(si) tėvų konsultacinėse dienose, organizuojami individualūs susitikimai. Džiugu, kad mokykloje dirba visų sričių švietimo pagalbos specialistų komanda.

Taip pat prie mokino įtraukimo prisideda ir klasės draugai. Kiekvienas vaikas yra priimtas ir suprastas savo bendraamžių. Tai – didelis klasės mokytojų ir auklėtojų indėlis. Mokykloje nuolat vyksta edukaciniai renginiai ir veiklos, skatinantys empatiją bei pagarbą kitaip atrodančiam ar mąstančiam.

Nepaisant pastangų ir noro padėti, mokymosi kelyje neišvengiama iššūkių. Vis dažniau susiduriu su netinkamu, nepagarbiu mokinių elgesiu, atsisakymu atlikti užduotis ar eiti į pamoką. Taip pat iššūkiu tampa laiko trūkumas individualiai pagalbai, ypač kai klasėje mokosi daug skirtingų gebėjimų turinčių mokinių. Vis dėlto svarbu nepasinerti į sunkumų sukūrį ir prisiminti, kad specialiųjų ugdymosi poreikių turintys vaikai yra tokie patys kaip ir visi kiti – jie nori draugų, supratimo, sėkmės ir meilės. Jų galimybės atsiskleisti priklauso nuo to, kokią aplinką mes jiems sukuriame. Priimdami jų unikalumą, mes stipriname ne tik juos, bet ir visą bendruomenę.

